

(ร่าง) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (ERM)

และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงิน (ORSA) ของบริษัทประกันชีวิต

พ.ศ. ๒๕...

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ เมื่อวันที่ พ.ศ. ๒๕... คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (ERM) และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงิน (ORSA) ของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕...

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการบริหารจัดการความเสี่ยงของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการบริษัท” หมายความว่า คณะกรรมการของบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และให้หมายความรวมถึง คณะกรรมการบริหารสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศ ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต ซึ่งต้องมีผู้จัดการสาขาเป็นกรรมการรวมอยู่ด้วย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้จัดการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารสี่รายแรกนับต่อจากผู้จัดการลงมา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ากับผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารรายที่สี่ทุกราย และให้หมายความรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งระดับบริหารในสายงานบัญชีหรือการเงินที่เป็นระดับผู้จัดการฝ่ายขึ้นไป หรือเทียบเท่า

“ผู้จัดการ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริษัทให้เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบสูงสุดในการบริหารงานของบริษัท ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างใดก็ตาม

“บริษัทชั้นหนึ่ง (Tier 1)” หมายความว่า บริษัทที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมตามประกาศว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่น้อยกว่า ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท และบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยต่อ ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“บริษัทชั้นสองเอ (Tier 2A)” หมายความว่า บริษัทที่เข้าข่ายกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

กรณีที่ ๑ มีมูลค่าสินทรัพย์รวมตามประกาศว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สิน น้อยกว่า ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

กรณีที่ ๒ มีมูลค่าสินทรัพย์รวมตามประกาศว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สิน น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นบริษัทลูกของกลุ่มธุรกิจในด้านต่างประเทศ

ทั้งนี้ บริษัทที่เป็นบริษัทลูกของกลุ่มธุรกิจในด้านต่างประเทศ หมายถึงบริษัทที่มีสัดส่วนการถือครองหุ้นโดยผู้ถือหุ้นต่างชาติมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๒๐

“บริษัทชั้นสองบี (Tier 2B)” หมายความว่า บริษัทที่ไม่เข้าข่ายเป็นบริษัทชั้นหนึ่ง (Tier 1) และชั้นสองเอ (Tier 2A)

“กรอบการบริหารความเสี่ยง” หมายความว่า กรอบการดำเนินงานของบริษัทในการบริหารความเสี่ยงโดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลักที่สนับสนุนและส่งเสริมให้บริษัทสามารถบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมหลักการสำคัญเกี่ยวกับโครงสร้างการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง รวมถึงบทบาทหน้าที่ในการบริหารความเสี่ยง

“นโยบายการบริหารความเสี่ยง” หมายความว่า นโยบายที่แสดงให้เห็นถึงแนวทางในการบริหารความเสี่ยง พร้อมรายละเอียดหรือการอธิบายวิธีการในการประเมินความเสี่ยง รวมทั้ง ดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (key risk indicator) ที่ใช้ควบคุมให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (risk appetite)

“วัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยง” หมายความว่า การสร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานของบุคลากรโดยสร้างความตระหนัก ทักษะและพฤติกรรมของบุคลากรของบริษัทเกี่ยวกับการเรียนรู้ความเสี่ยง การตัดสินใจทางธุรกิจบนพื้นฐานของความเสี่ยง และการบริหารความเสี่ยงภายในบริษัท

“รายงานสถานะความเสี่ยง” หมายความว่า เอกสารที่แสดงถึงสถานะและการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงรวมของบริษัท โดยต้องระบุสถานะและการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงหลักที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและความมั่นคงทางการเงินของบริษัทให้อันดับแรกตามที่ระบุไว้ในทะเบียนความเสี่ยงเป็นอย่างน้อย

“รายงานการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง” หมายความว่า เอกสารที่แสดงให้เห็นถึงความคืบหน้าในการดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ในการบริหารความเสี่ยงของบริษัท โดยต้องครอบคลุมถึงการไม่สามารถปฏิบัติตามกรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยง หรือขีดจำกัดความเสี่ยง (risk limit) ทั้งนี้ รวมถึงการรายงานความเสียหาย (incidence report) ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ และมาตรการที่จะใช้ดำเนินการเพื่อให้บริษัทสามารถบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

ทั้งนี้ การรายงานความเสียหายต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

- ๑) ประเภท และเหตุการณ์ความเสียหาย
- ๒) สาเหตุ ผลกระทบ และมูลค่าความเสียหาย
- ๓) ระดับความรุนแรงของความเสียหาย
- ๔) หน่วยธุรกิจที่รับผิดชอบ

“รายงานผลการบริหารความเสี่ยง” หมายความว่า เอกสารที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกรอบการบริหารความเสี่ยง โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายงานสถานะความเสี่ยงและรายงานการปฏิบัติงานตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง

“แผนธุรกิจ” หมายความว่า เอกสารที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทิศทางการขยายงาน ประมาณการอัตราการเจริญเติบโตของบริษัท แผนการรองรับการขยายงานของบริษัท ช่องทางการจำหน่าย ประเภทผลิตภัณฑ์ การลงทุน การประกันภัยต่อ และประมาณการอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนของปีปัจจุบันและในอนาคตที่สอดคล้องกับกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจเป็นอย่างน้อย

“ระบบสารสนเทศ” หมายความว่า การบันทึก จัดเก็บ ประมวลผลและเผยแพร่ข้อมูล เพื่อสนับสนุนการบริหารความเสี่ยงและการรายงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้บริษัทจัดให้มีการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (Enterprise Risk Management: ERM) และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (Own Risk and Solvency Assessment: ORSA) เพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนที่มีต่อการดำเนินธุรกิจให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ รวมถึงเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน เพื่อให้มั่นใจว่าบริษัทมีสถานะการเงินและเงินกองทุนที่มั่นคง สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของบริษัททั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ทั้งนี้ เพื่อการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (ERM) และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA) ที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมตามขนาด ลักษณะ และความซับซ้อนของการดำเนินงานของบริษัท ประกาศนี้จึงกำหนดให้แบ่งบริษัทเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ บริษัทชั้นหนึ่ง ชั้นสองเอ และชั้นสองบี โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด รวมถึงเอกสารแนบท้ายของประกาศนี้เป็นอย่างน้อย

ข้อ ๕ บริษัทต้องกำหนดให้มีกระบวนการในการติดตามและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของลักษณะความเสี่ยง (risk profile) ที่ทันต่อเหตุการณ์ หรือเรียกว่า feedback loop ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวมในการระบุและติดตามการละเมิดหรือความเป็นไปได้ในการละเมิดขีดจำกัดความเสี่ยงของบริษัท

การตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงของบริษัท จะต้องพิจารณาจากเหตุการณ์ทั้งภายในและภายนอกบริษัท รวมถึงการเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์และความคาดหวังของผู้ถือกรรมธรรม์ รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น การติดตามรวบรวมความเสี่ยงใหม่และข้อมูลใหม่ต้องดำเนินการอย่างน้อยไตรมาสละครั้ง

ข้อ ๖ ให้บริษัทจัดทำกระบวนการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA) อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อประเมินความเพียงพอของการบริหารความเสี่ยงของบริษัท โดยบริษัทต้องวิเคราะห์สถานะความมั่นคงของบริษัททั้งในปัจจุบันและอนาคตโดยช่วงระยะเวลาของการวิเคราะห์ต้องสอดคล้องกับระยะเวลาที่ใช้ในการวางแผนธุรกิจของบริษัท

การประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA) ต้องพิจารณาถึงความสำคัญทั้งหมดที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติตามภาระผูกพันที่มีต่อผู้ถือกรรมธรรม์ รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจในอนาคต หรือปัจจัยภายนอกอื่นๆ

ข้อ ๗ ให้บริษัทกำหนดโครงสร้างการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงที่มีการแบ่งแยกบทบาทหน้าที่และการควบคุมดูแลความเสี่ยงเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวมของบริษัทเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๘ ให้บริษัทจัดให้มีการบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมความเสี่ยงของบริษัท โดยนำไปปฏิบัติใช้กับการดำเนินธุรกิจของบริษัท และมีระบบควบคุมภายในที่เหมาะสมในการสนับสนุนการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๙ สำนักงานอาจกำหนดแนวทางในรายละเอียดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้ได้ และเมื่อมีการปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวให้ถือว่าบริษัทได้ปฏิบัติตามประกาศนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว

หมวด ๒
นโยบายการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๑๐ ให้บริษัทจัดทำนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท พร้อมทั้งสื่อสารให้พนักงานในบริษัทนำไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยนโยบายการบริหารความเสี่ยงต้องรองรับและสอดคล้องกับระยะเวลาการดำเนินการภายใต้แผนธุรกิจของบริษัท

ทั้งนี้ แผนธุรกิจต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท และจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๑ นโยบายการบริหารความเสี่ยงต้องประกอบไปด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) นโยบายของบริษัทในการจัดการความเสี่ยงที่บริษัทเผชิญอยู่ในปัจจุบัน

(๒) ความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการบริหารความเสี่ยง และภาพรวมโครงสร้างธรรมาภิบาลรวมทั้งวัฒนธรรมองค์กรของบริษัท

(๓) ความสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดเบี้ยประกันภัย การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพิจารณารับประกันภัย และการลงทุน

(๔) แนวทางการรายงานความเสี่ยง และหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการบริหารความเสี่ยง

(๕) กรอบการทดสอบภาวะวิกฤตที่ระบุถึงความถี่และสาระสำคัญของการทดสอบ ทั้งกรณีที่ทำเป็นประจำและสถานการณ์ที่นำไปสู่การทดสอบแบบเฉพาะกิจ

(๖) ช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ (risk tolerance) สำหรับความเสี่ยงทุกประเภทที่สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (risk appetite) ของบริษัท

(๗) ความเชื่อมโยงระหว่างช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย เงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ (ถ้ามี) และกระบวนการในการติดตามความเสี่ยง

(๘) การอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการบริหารความเสี่ยง กลยุทธ์และวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจภายใต้บริบทของสถานการณ์ปัจจุบัน

ข้อ ๑๒ ให้บริษัททบทวนนโยบายการบริหารความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้ง หรือทันทีหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงในกลยุทธ์ทางธุรกิจ และ/หรือ ความเสี่ยงที่สำคัญ

ทั้งนี้ นโยบายการบริหารความเสี่ยงต้องได้รับการรายงานต่อคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารของบริษัทอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และพร้อมให้สำนักงานตรวจสอบนโยบายการบริหารความเสี่ยงได้ตลอดเวลา

ข้อ ๑๓ ให้บริษัทจัดทำนโยบายการบริหารความเสี่ยงเป็นลายลักษณ์อักษร ที่ครอบคลุมกิจกรรมดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์

(๒) การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ประกันภัย

(๓) การพิจารณารับประกันภัย

(๔) การลงทุน

(๕) การจัดการค่าสินไหมทดแทน

(๖) ประกันภัยต่อ

(๗) การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน

(๘) การจัดจ้างบุคคลภายนอก (ถ้ามี)

ข้อ ๑๔ บริษัทต้องกำหนดขอบเขตการบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับกรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท และขอบเขตการบริหารความเสี่ยงให้ครอบคลุมประเภทความเสี่ยงสำคัญที่มีอยู่ในกิจกรรมและกระบวนการดำเนินงานของบริษัท ดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

- (๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (strategic risk)
- (๒) ความเสี่ยงด้านการประกันภัย (insurance risk)
- (๓) ความเสี่ยงด้านตลาด (market risk)
- (๔) ความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk)
- (๕) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (liquidity risk)
- (๖) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (operational risk)
- (๗) ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (reputation risk)
- (๘) ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology risk)
- (๙) ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ (emerging risk)
- (๑๐) ความเสี่ยงภายในกลุ่มธุรกิจ (group risk) (ถ้ามี)

หมวด ๓

กระบวนการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๑๕ บริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทต้องระบุความเสี่ยงสำคัญทั้งหมดที่เกี่ยวข้องและความเสี่ยงที่คาดการณ์ว่าจะเกิดกับบริษัท พร้อมแหล่งที่มาของความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อบริษัท ทั้งในทางการเงินและที่มีใช้ทางการเงิน และจัดทำเป็นทะเบียนความเสี่ยง โดยบริษัทต้องคำนึงถึงทิศทาง การขยายงานและแผนรองรับการขยายงานตามที่ระบุไว้ในแผนธุรกิจ และต้องทบทวนความเสี่ยงของบริษัทอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของเหตุการณ์ ความเสี่ยง

ทั้งนี้ ให้บริษัทรายงานการติดตามความเสี่ยงที่สำคัญ และดัชนีชี้วัดความเสี่ยงต่อผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยไตรมาสละหนึ่งครั้ง

(๒) บริษัทต้องประเมินความเสี่ยงที่ครอบคลุมถึงวิธีที่ใช้ในการประเมินและการจัดลำดับความเสี่ยงตามความสำคัญ

(๓) บริษัทต้องมีการตอบสนองความเสี่ยงให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ที่กำหนดไว้

(๔) บริษัทต้องมีการควบคุมและติดตามกระบวนการประเมินผลการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงของบริษัทอยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ รวมถึงต้องมีการรายงานประสิทธิภาพของการควบคุมความเสี่ยงให้คณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารทราบอย่างสม่ำเสมอ

(๕) บริษัทต้องมีระบบการรายงานข้อมูลการบริหารความเสี่ยงและสถานะความเสี่ยง ตามประเภทของความเสี่ยง โดยให้คำนึงถึงกรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยงในภาพรวมของบริษัท ซึ่งต้องจัดให้มีเอกสารที่พร้อมให้สำนักงานตรวจสอบได้ตลอดเวลา ดังต่อไปนี้

(ก) สรุปการรายงานสถานะความเสี่ยง และสรุปการรายงานผลการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่ผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และเสนอต่อคณะกรรมการบริษัท เพื่อพิจารณาอย่างน้อยไตรมาสละหนึ่งครั้ง

(ข) สรุปการรายงานผลการประเมินการตรวจสอบภายในประจำปี ที่ผ่านการพิจารณาจาก คณะกรรมการตรวจสอบหรือคณะกรรมการบริษัทอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(ค) บันทึกการรายงานการประชุมคณะกรรมการบริษัทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรายงานผลการบริหาร ความเสี่ยงอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือเมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญอันอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินของ บริษัทอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาทบทวนความเพียงพอของกรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบาย การบริหารความเสี่ยง

หมวด ๔ เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้

ข้อ ๑๖ บริษัทต้องพิจารณาปริมาณเงินกองทุนที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับ ได้และสอดคล้องกับแผนธุรกิจของบริษัท และต้องแสดงให้เห็นว่าเงินกองทุนของบริษัทเพียงพอตามที่กฎหมาย กำหนดไว้ รวมถึงต้องพิจารณาถึงคุณภาพและความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของบริษัท

ข้อ ๑๗ การดำเนินการภายใต้กระบวนการบริหารความเสี่ยงในหมวด ๓ ต้องพิจารณาถึงเงินกองทุนทาง เศรษฐศาสตร์ เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย และเงินกองทุนที่มีอยู่ของบริษัท ในกรณีที่เงินกองทุนที่ต้องดำรง ไว้ตามกฎหมายไม่เพียงพอหรือไม่ครอบคลุมความเสี่ยงที่บริษัทเผชิญอยู่ บริษัทต้องคำนวณเงินกองทุนทาง เศรษฐศาสตร์ อย่างไรก็ตาม หากบริษัทพิจารณาแล้วเห็นว่า เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมายมีความเหมาะสม เพียงพอแล้ว บริษัทต้องจัดทำเอกสารเพื่ออธิบายและแสดงเหตุผลอย่างชัดเจน

หมวด ๕ การประเมินความมั่นคงทางการเงิน และการบริหารเงินกองทุน

ข้อ ๑๘ ให้บริษัทกำหนดอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนภายใน ซึ่งต้องสูงกว่าอัตราส่วนความ เพียงพอของเงินกองทุนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และอธิบายวิธีการกำหนดอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน ภายในดังกล่าว

ข้อ ๑๙ ให้บริษัทจัดทำกระบวนการบริหารเงินกองทุน ซึ่งสอดคล้องกับช่วงระยะเวลาของแผนธุรกิจ

ข้อ ๒๐ ให้บริษัทจัดทำแผนฉุกเฉินเงินกองทุน (capital contingency plan) เพื่อสนับสนุนการดำเนินการ ตามแผนธุรกิจ ภายใต้สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารเงินกองทุน โดยแผนฉุกเฉินเงินกองทุนต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(๑) การกำหนดเกณฑ์อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (thresholds) ซึ่งเป็นสัญญาณให้ บริษัทเริ่มดำเนินการตามมาตรการเพื่อรักษาเงินกองทุนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

(๒) การกำหนดมาตรการเพื่อลดระดับความเสี่ยงที่บริษัทเผชิญอยู่ รวมทั้งแนวทางการเพิ่มเงินกองทุนที่ สามารถนำมาใช้ได้ เมื่ออัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนต่ำกว่าเกณฑ์ที่บริษัทกำหนด ทั้งนี้ มาตรการแก้ไขต้องมีความ เป็นไปได้ และมีความเฉพาะเจาะจง รวมถึงสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงข้อจำกัดอื่นในการเพิ่มเงินกองทุนด้วย เช่น ข้อจำกัดการสนับสนุนทางการเงินจาก กลุ่มธุรกิจ เป็นต้น

ข้อ ๒๑ บริษัทต้องมั่นใจว่าการประเมินเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้มีความเพียงพอสำหรับเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกรอบการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยงและเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ ทั้งนี้ บริษัทจะต้องแสดงหลักฐานต่อสำนักงานว่าบริษัทมีกลไกควบคุมความสามารถในการเพิ่มเงินกองทุนในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน

หมวด ๖

ความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน

ข้อ ๒๒ ในการจัดทำแผนธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ บริษัทต้องวิเคราะห์และประเมินความสามารถในการดำเนินธุรกิจตามแผนกลยุทธ์ ที่เชื่อมโยงกับกรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยง และเงินกองทุน ทั้งภายใต้สถานการณ์ปกติและสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

ข้อ ๒๓ บริษัทต้องพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินในการตัดสินใจทางธุรกิจอยู่เสมอ โดยจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารความมั่นคงทางการเงินให้เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน

หมวด ๗

การวิเคราะห์ความต่อเนื่อง และการทดสอบภาวะวิกฤต

ข้อ ๒๔ ให้บริษัททำการวิเคราะห์ความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลายที่บริษัทคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตไปจนถึงการทดสอบภาวะวิกฤต ตามระยะเวลาที่สอดคล้องกับแผนธุรกิจและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และดำเนินการอย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๒๕ การวิเคราะห์ความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจต้องครอบคลุมถึงความเสี่ยงที่สำคัญทั้งความเสี่ยงเชิงคุณภาพและความเสี่ยงเชิงปริมาณภายใต้กรอบการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวมและการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท และต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเสี่ยง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงลักษณะความเสี่ยงของบริษัทในอนาคต โดยบริษัทจะต้องทำการประมาณการสถานะทางการเงิน เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ และอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนภายในของบริษัท

ข้อ ๒๖ การกำหนดสถานการณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ต้องประกอบไปด้วยสถานการณ์พื้นฐาน (base) สถานการณ์เศรษฐกิจมหภาค (macroeconomic) สถานการณ์วิกฤติทางการเงิน (financial crisis) สถานการณ์โรคระบาด (pandemic) สถานการณ์มหันตภัย (catastrophe) และภาวะวิกฤตแบบย้อนกลับ (reverse stress test) และจะต้องมีอย่างน้อย ๑ สถานการณ์ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่บริษัทกำหนดขึ้นเอง (self-select)

ข้อ ๒๗ บริษัทต้องจัดทำแผนการดำเนินการ (management action) อันเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงต้องจัดทำแผนรองรับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (Business Contingency Plan: BCP) เพื่อให้บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามปกติ

ข้อ ๒๘ หากสำนักงานเห็นสมควรว่ามีเหตุหรือปัจจัยและความเสี่ยงอื่นใดอันอาจส่งผลกระทบต่อรายได้เงินกองทุน ชื่อเสียง หรือการดำรงอยู่ของบริษัท ระบบประกันภัย หรือเสถียรภาพของระบบการเงิน สำนักงานอาจสั่งเป็นการทั่วไปหรือเป็นรายกรณีให้บริษัทดำเนินการทดสอบภาวะวิกฤต เพื่อศึกษาผลกระทบในเรื่องดังกล่าวได้

หมวด ๘
วัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๒๙ บริษัทต้องให้ความสำคัญกับการสร้างวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรและดำเนินการ เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานของพนักงานทุกคนในองค์กร โดยดำเนินการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารต้องกำหนดทิศทาง นโยบาย และแนวปฏิบัติในการบริหารความเสี่ยงและสื่อสาร วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับจากการบริหารความเสี่ยงขององค์กรไปยังพนักงานทุกคนเพื่อให้เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของการบริหารความเสี่ยง

(๒) บริษัทต้องจัดให้มีการอบรมพัฒนาบุคลากรของบริษัทให้มีความรู้ความเข้าใจ สร้างความระมัดระวัง และตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อฝ่ายงาน ต่อองค์กรและต่อผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กร

(๓) บริษัทต้องมีการบูรณาการการบริหารความเสี่ยงเข้ากับการตัดสินใจทางธุรกิจ การกำกับดูแลกิจการ และการควบคุมภายในของบริษัท

หมวด ๙
โครงสร้างการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการบริษัทมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลให้บริษัทปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้ และมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณานุมัติ

(ก) กรอบการบริหารความเสี่ยง

(ข) นโยบายการบริหารความเสี่ยง

(ค) กลยุทธ์และแผนธุรกิจ

(ง) ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

(จ) รายงานการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA report)

(๒) กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับกรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยง รวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของบริษัท

(๓) กำกับดูแลบริษัทในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(ก) การบริหารความเสี่ยงของบริษัทให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

(ข) การจัดทำรายงานสถานะความเสี่ยง และรายงานการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง

(ค) การทบทวนกรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือทุกครั้งที่เกิดเหตุการณ์สำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

(ง) ฐานะเงินกองทุนของบริษัท ให้อยู่ในระดับที่มั่นคงและเพียงพอที่จะรองรับการดำเนินธุรกิจทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างเหมาะสม

(จ) การสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและหน่วยงานบริหารความเสี่ยงให้สามารถปฏิบัติตามหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์ และได้รับการจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ

ข้อ ๓๑ ให้ผู้บริหารมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบการดำเนินธุรกิจประจำวันให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ กรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยง รวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของบริษัท

(๒) ทำให้มั่นใจว่าการรายงานการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA report) มีความถูกต้อง แม่นยำ ครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็นไปตามที่ประกาศกำหนด

(๓) จัดให้มีการให้ความรู้แก่บุคลากรเกี่ยวกับกรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยง พร้อมทั้งทำให้มั่นใจว่าบุคลากรสามารถนำไปปฏิบัติใช้จริงในการทำงาน

ข้อ ๓๒ ให้บริษัทมีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ เว้นแต่บริษัทมีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินแล้ว ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงดังกล่าวต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๓๔ ได้อย่างครบถ้วน

กรณีสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่มีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานภูมิภาคตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานกำกับธุรกิจประกันภัยของประเทศนั้นกำหนด ให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงดังกล่าวสามารถเป็นคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของสาขาบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศได้ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องแสดงหลักฐานจนเป็นที่พอใจของสำนักงานว่าคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงดังกล่าวสามารถกำกับดูแลให้บริษัทปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ได้ครบถ้วน

ให้บริษัทนำเสนอมติแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง รายชื่อของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง หนังสือรับรองประวัติของกรรมการบริหารความเสี่ยงตามแบบที่สำนักงานกำหนดต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการบริษัทหรือที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และจัดส่งกฏบัตรคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่มีการเปลี่ยนแปลงกฏบัตรอย่างมีนัยสำคัญ

กรณีที่กรรมการบริหารความเสี่ยงลาออก หรือถูกถอดถอนก่อนครบวาระบริษัทต้องรายงานพร้อมแจ้งเหตุผลต่อสำนักงานเป็นลายลักษณ์อักษรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นสภาพการเป็นคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๓๓ บริษัทต้องจัดให้มีคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงอย่างน้อยห้าคน ให้เหมาะสมกับขนาด ลักษณะและความซับซ้อนของกิจกรรมของบริษัท ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับมติแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริษัทหรือที่ประชุมผู้ถือหุ้นให้เป็นกรรมการบริหารความเสี่ยง

(๒) กรรมการบริหารความเสี่ยงอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริษัท

(๓) กรรมการบริหารความเสี่ยงรายอื่นต้องเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริษัท หรือเป็นผู้บริหารของบริษัท หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจของบริษัท

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง มีหน้าที่อย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดกรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยงเสนอต่อคณะกรรมการบริษัทเพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยต้องครอบคลุมความเสี่ยงที่สำคัญ อย่างน้อยตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๔

(๒) ประเมินความเพียงพอและประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

(๓) จัดให้มีการประชุมเป็นประจำอย่างน้อยทุกไตรมาสเพื่อติดตามสถานะความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงของบริษัท รวมถึงติดตามความคืบหน้าในการบริหารความเสี่ยง และให้ข้อเสนอแนะในสิ่งที่ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบการบริหารความเสี่ยงและนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่กำหนด ตามความเหมาะสม และรายงานให้คณะกรรมการบริษัททราบอย่างน้อยไตรมาสละหนึ่งครั้ง

- (๔) กำกับดูแลกิจกรรมโดยรวมของบริษัทที่เกี่ยวข้องกับความเสียง
- (๕) ทำให้มั่นใจว่าบริษัทดำเนินกิจการภายใต้นโยบายการบริหารความเสี่ยง
- (๖) จัดเตรียมแผนบรรเทาความเสียงเพื่อรับมือกับความเสียงกรณีฉุกเฉิน

ในกรณีที่จำเป็น คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงอาจขอคำปรึกษาจากที่ปรึกษาภายนอกได้ ด้วยค่าใช้จ่ายของบริษัท

ข้อ ๓๕ ให้บริษัทจัดให้มีหน่วยงานที่ดูแลเกี่ยวกับการควบคุมการดำเนินงานของบริษัท (control functions) ซึ่งประกอบไปด้วย การบริหารความเสี่ยง (risk management) การดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย (compliance) งานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย (actuarial) และการตรวจสอบภายใน (internal control) ทั้งนี้ บริษัทอาจเลือกที่จะรวมการดูแลเรื่องดังกล่าวภายใต้หน่วยงานเดียวกันก็ได้ ยกเว้นการตรวจสอบภายในต้องมีความเป็นอิสระจากงานด้านอื่น

ทั้งนี้ สำหรับ งานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย (actuarial) และการตรวจสอบภายใน (internal control) บริษัทอาจจ้างบุคคลภายนอกเพื่อดำเนินการแทนบริษัท โดยให้เป็นไปตามประกาศสำนักงานว่าด้วยเรื่องแนวทางปฏิบัติในการใช้บริการจากบุคคลภายนอก (outsourcing)

ข้อ ๓๖ หน่วยงานบริหารความเสี่ยง มีหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) สนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และผู้บริหารในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงของบริษัท
- (๒) ระบุความเสียงที่สำคัญที่บริษัทเผชิญอยู่ในปัจจุบัน และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต
- (๓) ประเมิน รวบรวม และติดตาม รวมถึงช่วยให้หน่วยงานภายในบริษัทสามารถระบุ ประเมิน และบริหารความเสี่ยงของบริษัท ให้อยู่ในระดับความเสียงที่ยอมรับได้
- (๔) สร้างแนวทางการประเมินลักษณะความเสียงของบริษัทที่เป็นการคาดการณ์ไปข้างหน้า โดยการประเมินสภาพแวดล้อมความเสียงทั้งภายในและภายนอกอย่างต่อเนื่อง เพื่อระบุและประเมินความเสียงที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นได้ทันทั่วทั้ง
- (๕) พิจารณาความเสียงที่เกิดจากโครงสร้างการจ่ายผลประโยชน์และค่าตอบแทน
- (๖) จัดทำการการวิเคราะห์สถานการณ์และการทดสอบภาวะวิกฤตภายใต้กรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ
- (๗) จัดทำรายงานสถานะความเสียงที่ระบุถึงความเสียงที่บริษัทเผชิญ และรายงานการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอแก่คณะกรรมการบริษัท และผู้บริหาร รวมถึงหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการดำเนินงานของบริษัท
- (๘) จัดทำเอกสารและรายงานการเปลี่ยนแปลงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อกรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยง ต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำไปใช้จริงและมีการปรับปรุงอยู่เสมอ
- (๙) จัดทำรายงานการประเมินความเสียงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA report)
- (๑๐) ดำเนินการอื่นใดเพื่อให้บริษัทสามารถดำรงภาพรวมของลักษณะความเสียงที่ยอมรับได้ทั้งระดับบริษัทและระดับกลุ่มธุรกิจ
- (๑๑) ประเมินตนเองในเรื่องของคุณภาพการทำงาน และติดตามการปรับปรุงใดๆ ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานบริหารความเสี่ยง

ในกรณีที่จำเป็น หน่วยงานบริหารความเสี่ยงอาจขอคำปรึกษาจากที่ปรึกษาภายนอกได้ด้วยค่าใช้จ่ายของบริษัท

ข้อ ๓๗ บริษัทต้องจัดให้มีหัวหน้าหน่วยงานบริหารความเสี่ยง เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมดูแลการทำงานของหน่วยงานบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๓๖ โดยบุคคลดังกล่าว ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นต่อการบริหารความเสี่ยงจากการประกอบธุรกิจประกันภัยของบริษัท และสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างสมบูรณ์

ให้บริษัทรายงานการแต่งตั้งและการสิ้นสุดการแต่งตั้งหัวหน้าหน่วยงาน ตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และสำนักงาน โดยการรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานให้ดำเนินการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งหรือสิ้นสุดการแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการรายงานการสิ้นสุดการแต่งตั้งให้บริษัทระบุเหตุแห่งการสิ้นสุดด้วย

ข้อ ๓๘ หัวหน้าหน่วยงานบริหารความเสี่ยงต้องนำเสนอผลการบริหารความเสี่ยงต่อคณะกรรมการและผู้บริหารของบริษัทเป็นประจำอย่างน้อยทุกไตรมาส โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(๑) รายงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวมและการเปลี่ยนแปลงของลักษณะความเสี่ยงของบริษัท รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของกรอบและนโยบายบริหารความเสี่ยงและแผนธุรกิจ ตามความเหมาะสม

(๒) แสดงหลักฐานของกระบวนการติดตามความเสี่ยงหลักจากทะเบียนความเสี่ยง

ทั้งนี้ หัวหน้าหน่วยงานบริหารความเสี่ยงอาจทำหน้าที่แทนคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงในการรายงานผลการบริหารความเสี่ยงต่อคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (๓)

ข้อ ๓๙ การจัดตั้งหน่วยงานตรวจสอบภายในเพื่อการบริหารความเสี่ยง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศว่าด้วยการควบคุมภายในของบริษัท และให้ขยายหน้าที่ความรับผิดชอบครอบคลุมเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนด นำไปใช้ และรักษาไว้ซึ่งแผนการตรวจสอบตามระดับความเสี่ยง (risk based audit plan) เพื่อตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องของกระบวนการทำงานในบริษัทกับวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

(๒) ติดตามและประเมิน ความเพียงพอและประสิทธิภาพของนโยบาย กระบวนการทำงาน และการจัดทำเอกสาร รวมถึงการควบคุมการดำเนินงานทั้งในระดับบริษัทและระดับกลุ่มธุรกิจ

(๓) ประเมินความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องสมบูรณ์ และประสิทธิภาพของ กระบวนการในการจัดการสารสนเทศ (management information process) รวมถึง วิธีการที่ใช้ในการระบุ วัตถุประสงค์ จำแนกประเภท และรายงานข้อมูลที่ใช้ในบริษัท

(๔) ติดตามและประเมินประสิทธิภาพของหน่วยงานควบคุมการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานบริหารความเสี่ยงและหน่วยงานดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย และเปิดเผยประเด็นสำคัญที่พบให้แก่หน่วยงานดังกล่าว เพื่อทำการปรับปรุง

(๕) ประสานงานกับผู้ตรวจสอบภายนอก รวมถึงประเมินคุณภาพของการทำงานของผู้ตรวจสอบภายนอก

ข้อ ๔๐ หน่วยงานคณิตศาสตร์ประกันภัย มีหน้าที่รับผิดชอบในการประเมินผลและจัดทำข้อเสนอแนะแก่บริษัทเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ภาวะผูกพันหรือหนี้สินของบริษัท โดยครอบคลุมถึงภาวะผูกพันตามกรรมธรรม์และค่าสินไหมทดแทน รวมถึงการประเมินสำรองสำหรับความเสี่ยงด้านการเงิน

(๒) การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความเพียงพอของสินทรัพย์และรายได้ในอนาคตที่ครอบคลุมภาวะผูกพันของบริษัทที่มีต่อผู้ถือกรรมธรรม์ และเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ รวมถึงภาวะผูกพันจากกิจกรรมอื่นๆ

(๓) นโยบายการลงทุนของบริษัทและการประเมินมูลค่าสินทรัพย์ที่มีความเกี่ยวข้องกับผลตอบแทนที่ได้กำหนดไว้เพื่อสนับสนุนการจ่ายผลประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ประกันภัย

(๔) สถานะความมั่นคงทางการเงินของบริษัท การคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำตามกฎหมาย รวมถึงหนี้สินและภาระผูกพันของผู้เอาประกันภัย

(๕) เป้าหมายของสถานะความมั่นคงทางการเงินของบริษัท โดยการประเมินความเพียงพอของเงินกองทุนและการทดสอบภาวะวิกฤตภายใต้สถานการณ์ต่างๆ และการวัดผลกระทบต่อสินทรัพย์ หนี้สิน และระดับเงินกองทุนของบริษัท ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

(๖) การประเมินความเสี่ยงและกรอบนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับงานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยหรือสถานะการเงินของบริษัท

(๗) การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อผู้ถือกรมธรรม์ที่เกี่ยวกับการจัดสรรผลกำไรแก่ผู้ถือกรมธรรม์ชนิดมีเงินปันผล (ถ้ามี)

(๘) ความเพียงพอและความสมบูรณ์ของนโยบายการรับประกันภัย

(๙) การพัฒนา การกำหนดราคาและการประเมินความเพียงพอของแผนการรับประกันภัยต่อ

(๑๐) การพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์รวมถึงการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยควบคู่ไปกับการประเมินเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้สำหรับการรับประกันภัย

(๑๑) ความเพียงพอ ความแม่นยำ และคุณภาพของข้อมูล วิธีการและสมมติฐานที่ใช้ในการประเมินสำรองประกันภัย

(๑๒) การทำวิจัย การพัฒนา การตรวจสอบและการใช้แบบจำลองภายใน สำหรับการคาดการณ์ทางคณิตศาสตร์ประกันภัยหรือทางการเงิน และเพื่อการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท

(๑๓) การดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ประกันภัยและการเงินตามที่คณะกรรมการบริษัทกำหนด

ข้อ ๔๑ การจัดตั้งหน่วยงานดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศว่าด้วยการควบคุมภายในของบริษัท และให้ขยายหน้าที่ความรับผิดชอบครอบคลุมเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมองค์กรที่มีจริยธรรมซึ่งให้ความสำคัญกับการประพฤติปฏิบัติที่มีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามข้อผูกพันภายในและภายนอก

(๒) ระบุ ประเมิน รายงาน และปฏิบัติตามข้อบังคับทางกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับที่สำคัญ รวมถึง ภาระผูกพันที่มีต่อสำนักงาน และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง

(๓) ทำให้มั่นใจว่าบริษัทมีการติดตามดูแลและมีนโยบาย กระบวนการทำงานและการควบคุมที่เหมาะสม ในส่วนที่สำคัญตามกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ และจริยธรรม

(๔) จัดให้มีการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับข้อบังคับทางกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับที่สำคัญให้แก่พนักงานในตำแหน่งที่มีความรับผิดชอบสูง หรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง

(๕) อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการรายงานที่มีชั้นความลับเพื่อป้องกันการรั่วไหลของข้อมูล และให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการรายงาน

(๖) ดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องและการละเมิดการปฏิบัติตามกฎระเบียบ รวมถึงทำให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการทางวินัยอย่างเพียงพอและมีการรายงานที่จำเป็นต่อสำนักงาน

(๗) ประเมินตนเองในเรื่องของกระบวนการติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายของบริษัทและติดตามการปรับปรุงใดๆ ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย

หมวด ๑๐

ระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการบริหารความเสี่ยง

ข้อ ๔๒ บริษัทต้องจัดให้มีระบบสารสนเทศที่เชื่อถือได้ และมีรูปแบบที่เหมาะสม และสอดคล้องกับขนาด ลักษณะ และความซับซ้อนของธุรกิจ

ข้อ ๔๓ ระบบสารสนเทศของบริษัทต้องสามารถสนับสนุน ติดตามดูแล และควบคุม การบริหารความเสี่ยง รวมถึงการนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๔๔ บริษัทต้องจัดให้มีระบบการจำกัดเก็บข้อมูลที่ปลอดภัย มีการกำหนดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของ บุคลากรเฉพาะที่เกี่ยวข้อง และจัดให้มีระบบสำรองข้อมูลรวมทั้งระบบการกู้คืนข้อมูล ในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินขึ้น รวมทั้งมีการกำหนดมาตรการในการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและระบบสารสนเทศ

หมวด ๑๑

การรายงาน และการจัดส่งเอกสาร

ข้อ ๔๕ ให้บริษัทจัดส่งรายงานการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA report) และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวมตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขและระยะเวลาที่ สำนักงานประกาศกำหนด

หมายเหตุ:- เนื่องจากธุรกิจประกันภัยเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารความเสี่ยง หลักเกณฑ์ตามประกาศนี้ จึงกำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดองค์ประกอบหลักของการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (ERM) และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงิน (ORSA) ที่บริษัทพึงมี เพื่อส่งเสริมให้บริษัทมีการบูรณาการการบริหารความเสี่ยงเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินธุรกิจประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ซึ่งรวมไปถึงกรอบและนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยงกลยุทธ์ทางธุรกิจ และการดำรงเงินกองทุน รวมถึงการประเมินความมั่นคงทางการเงิน และการกำกับดูแลกิจการที่ดี ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับขนาด ลักษณะ และความซับซ้อนของกิจกรรมของบริษัท จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

ร่าง

เอกสารแนบ ๑: ขอบเขตการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (ERM) และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงิน (ORSA) ของบริษัทชั้นหนึ่ง ชั้นสองเอ และชั้นสองบี

ในการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงิน (ERM/ORSA) ของประกาศฉบับนี้ ให้บริษัทชั้นหนึ่ง (Tier 1) ชั้นสองเอ (Tier 2A) และชั้นสองบี (Tier 2B) ดำเนินการดังนี้

ชั้นบริษัทที่ต้องดำเนินการ	หมวด	ข้อ
บริษัททั้งหมด	๑ ทั่วไป	๔ - ๙
	๒ นโยบายการบริหารความเสี่ยง	๑๐, ๑๑*, ๑๒, ๑๓ (๑) - (๗), ๑๔
	๓ กระบวนการบริหารความเสี่ยง	๑๕
	๔ เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้	๑๖, ๑๗
	๕ การประเมินความมั่นคงทางการเงิน และการบริหารเงินกองทุน	๑๘
	๖ ความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน	๒๒
	๗ การวิเคราะห์ความต่อเนื่อง และการทดสอบภาวะวิกฤต	๒๔ - ๒๘
	๘ วัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยง	๒๙
	๙ โครงสร้างการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยง	๓๐ - ๔๑
	๑๐ ระบบสารสนเทศที่เชื่อถือได้	๔๒ - ๔๔
	๑๑ การรายงาน และการจัดส่งเอกสาร	๔๕
บริษัท Tier 1 ภาคบังคับ	๕ การประเมินความมั่นคงทางการเงิน และการบริหารเงินกองทุน	๒๑
บริษัท Tier 2A และ Tier 2B ภาคสมัครใจ	๖ ความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน	๒๓
บริษัท Tier 1 และ Tier 2A ภาคบังคับ บริษัท Tier 2B ภาคสมัครใจ	๒ นโยบายการบริหารความเสี่ยง	๑๓ (๘)
	๕ การประเมินความมั่นคงทางการเงิน และการบริหารเงินกองทุน	๑๙ - ๒๐

หมายเหตุ:

* สำหรับช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ในข้อ ๑๑(๖) และ ๑๑(๗) ให้บริษัท Tier 2A และ Tier 2B ระบุช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ สำหรับความเสี่ยงด้านประกันภัย และความเสี่ยงด้านตลาด และความเสี่ยงด้านเครดิต เป็นอย่างน้อย และสำหรับบริษัท Tier 2B ความเสี่ยงด้านตลาดไม่รวมถึงความเสี่ยงด้านการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน

เอกสารแนบ ๒: คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับกรอบการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (ERM) และกระบวนการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA)

การบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (ERM) และการประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท (ORSA) มีความคล้ายคลึงกันในเชิงกระบวนการเมื่อกล่าวถึงกรอบการบริหารความเสี่ยง (risk management framework) ภายในบริษัท อย่างไรก็ตาม ทั้งสองกระบวนการมีความแตกต่างกันในเชิงของวัตถุประสงค์ในการนำกรอบการบริหารความเสี่ยงไปใช้ กล่าวคือ

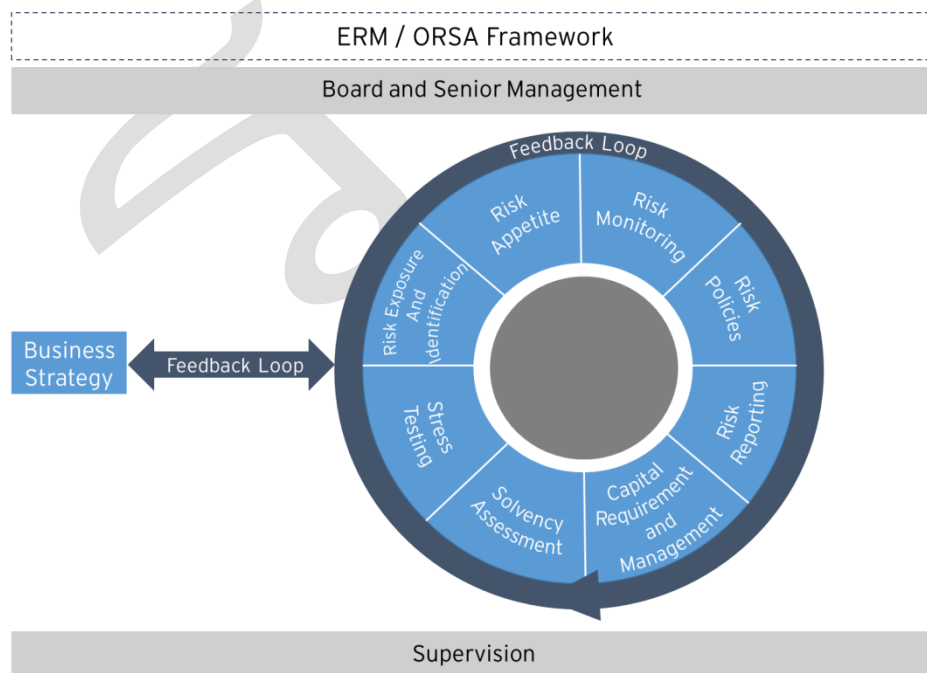
“การบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม” หมายความว่า วิธีและกระบวนการที่บริษัทใช้ในการบริหารความเสี่ยง แสวงหาโอกาสเพื่อบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการในการระบุ ประเมิน วัดผล ติดตาม ควบคุม และการบรรเทาความเสี่ยงที่บริษัทคาดว่าจะต้องเผชิญในอนาคต

“การประเมินความเสี่ยงและความมั่นคงทางการเงินของบริษัท” หมายความว่า ชุดของกระบวนการที่บริษัทใช้เพื่อการตัดสินใจและวิเคราะห์กลยุทธ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินความเพียงพอในการบริหารความเสี่ยง และสถานะความมั่นคงทางการเงิน ณ ปัจจุบันและที่คาดการณ์ไว้ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ (รวมถึงสถานการณ์ภาวะวิกฤต) ด้วยการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่สำคัญรวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างการบริหารความเสี่ยง แผนกลยุทธ์ และการบริหารเงินกองทุน ซึ่งจะทำให้บริษัทมีการบริหารความเสี่ยงที่รอบคอบตลอดจนมีความเข้าใจที่ดีถึงความต้องการเงินทุนและสามารถจัดสรรเงินกองทุนให้เพียงพออยู่ตลอดเวลา

๑. กรอบการบริหารความเสี่ยง (risk management framework)

กรอบการบริหารความเสี่ยงสามารถอธิบายได้ด้วยแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ ๑: แผนภาพแสดงองค์ประกอบและความเชื่อมโยงของระบบการบริหารความเสี่ยง

๑.๑ กรอบการบริหารความเสี่ยงถูกออกแบบเพื่อให้การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การตอบสนอง ความเสี่ยง การควบคุมและการติดตามความเสี่ยง รวมถึงการรายงานความเสี่ยงทั้งหมดที่บริษัทเผชิญอยู่สามารถ ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพในเวลาที่เหมาะสม

๑.๒ กรอบการบริหารความเสี่ยงที่ดีต้องพิจารณาถึงความน่าจะเป็นของการเกิดความเสี่ยง ผลกระทบของ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และระยะเวลา (time horizon) ของการเกิดความเสี่ยง

๒. กรอบการกำกับดูแลความเสี่ยง (risk governance framework)

“กรอบการกำกับดูแลความเสี่ยง” หมายความว่า กรอบการทำงานที่อธิบายถึงโครงสร้างการกำกับดูแล การบริหารความเสี่ยงภายในบริษัทที่ระบุถึง บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องในบริษัทเพื่อวัตถุประสงค์ ในการบริหารความเสี่ยง

โครงสร้างการกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงภายในบริษัทที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การกำกับดูแลการ ปฏิบัติงานแบบ ๓ Lines of Defense (LoD) ตามแผนภาพที่ ๒

แผนภาพที่ ๒: แผนภาพแสดง ๓ lines of defense

๓ lines of defense ประกอบด้วย

๑) ผู้รับผิดชอบระดับแรก (first line of defense) คือ หน่วยธุรกิจหรือเจ้าของความเสี่ยง มีหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงในการระบุและบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการออกแบบและการดำเนินการควบคุมความเสี่ยง โดยจะต้องให้ ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยง และกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำวัน

๒) ผู้รับผิดชอบระดับที่สอง (second line of defense) คือ หน่วยงานบริหารความเสี่ยง และหน่วยงานดูแลการ ปฏิบัติตามกฎหมาย มีหน้าที่ติดตามการดำเนินงานของหน่วยธุรกิจ รวมถึงให้คำแนะนำและดำเนินการใดๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการบริหารความเสี่ยง โดยทั่วไปหน่วยงานดังกล่าวต้องที่มีความเป็นกลาง แต่อาจไม่เป็นอิสระจากผู้รับผิดชอบ ระดับแรกเสมอไป

๓) ผู้รับผิดชอบระดับที่สาม (third line of defense) คือ หน่วยงานตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ตรวจสอบ และ ประเมินประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในของบริษัท โดยจะต้องเป็นอิสระจากผู้รับผิดชอบ ระดับอื่น

๓. การควบคุมภายใน (internal control system)

“การควบคุมภายใน” หมายความว่า กระบวนการปฏิบัติงานที่บริษัทจัดให้มีขึ้น และนำมาถือปฏิบัติเพื่อสร้างความมั่นใจ และเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผลว่าบริษัทจะบรรลุวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจของบริษัท และทำให้รายงานทางการเงินของบริษัทมีความน่าเชื่อถือ โดยการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและนโยบายที่เกี่ยวข้องรวมถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

กรอบการบริหารความเสี่ยงควรได้รับการสนับสนุนจากระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย ๕ องค์ประกอบ ได้แก่

๑) สภาพแวดล้อมของการควบคุม (control environment) คือ ชุดของมาตรฐาน กระบวนการ และโครงสร้างที่เป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการควบคุมภายในทั่วทั้งองค์กร

๒) การประเมินความเสี่ยง (risk assessment) คือ กระบวนการสำหรับการระบุ และประเมินความเสี่ยงอย่างเป็นประจำและสม่ำเสมอ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

๓) กิจกรรมการควบคุม (control activities) คือ การดำเนินการที่จัดทำขึ้นจากนโยบาย และขั้นตอนที่ทำให้มั่นใจว่าบริษัทมีการดำเนินการในการบรรเทาความเสี่ยงเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

๔) สารสนเทศและการสื่อสาร (information and communication) คือ กระบวนการในการจัดทำ เผยแพร่ และรับข้อมูลที่เป็นของบริษัทอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

๕) กิจกรรมการตรวจสอบ (monitoring activities) คือ การประเมินผลอย่างต่อเนื่อง การประเมินผลแบบแยกส่วน หรือการประเมินผลแบบผสมผสานระหว่างสองรูปแบบ เพื่อให้มั่นใจว่าองค์ประกอบของการควบคุมภายในสามารถดำเนินการได้และเป็นในปัจจุบัน

๔. วงจรข้อเสนอแนะ (feedback loop)

“feedback loop” คือ กระบวนการประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงภัย (risk exposure) ที่จะนำไปสู่การทบทวนนโยบายการบริหารความเสี่ยงและการดำเนินการบรรเทาความเสี่ยงภายใต้กรอบแนวทางการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (ERM) เพื่อช่วยให้มั่นใจว่าการตัดสินใจโดยคณะกรรมการและผู้บริหารของบริษัท มีการติดตามและรายงานในเวลาที่เหมาะสม และช่วยให้บริษัทสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และความเสี่ยงได้ โดยกรอบแนวทางดังกล่าวควรมีกลไกในการรวบรวมความเสี่ยงและข้อมูลใหม่ๆ ที่มีความจำเป็นอย่างน้อยไตรมาสละครั้ง และมีระบบในการระบุและติดตามการละเมิด หรือความเป็นไปได้ในการละเมิดขีดจำกัดความเสี่ยงของบริษัท

ตัวอย่างของ feedback loop คือ ฝ่ายลงทุนของบริษัททำการวิเคราะห์การลงทุนในตราสารรูปแบบใหม่ซึ่งพบว่าอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงใหม่ต่อบริษัท และคาดการณ์ว่าบริษัทต้องดำรงเงินกองทุนเพิ่มเติม ดังนั้นฝ่ายลงทุนของบริษัทอาจปรึกษาประเด็นที่พบและผลการวิเคราะห์กับหน่วยงานบริหารความเสี่ยง ก่อนเสนอแนวทางการดำเนินการและการป้องกันความเสี่ยงให้กับคณะกรรมการบริษัทเพื่อประกอบการตัดสินใจตามกลยุทธ์ทางธุรกิจของบริษัท เมื่อบริษัทได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการแล้ว ฝ่ายลงทุนและหน่วยงานบริหารความเสี่ยงมีหน้าที่ในการติดตาม และรายงานผลการดำเนินการต่อคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารตามระยะเวลาที่เหมาะสมต่อไป

๕. นโยบายการบริหารความเสี่ยง (risk management policy)

๕.๑ นโยบายการบริหารความเสี่ยงต้องระบุถึงขอบเขตความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การติดตามความเสี่ยง การรายงานความเสี่ยง และหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานหลักที่ดูแลเกี่ยวกับการควบคุมการดำเนินงานของบริษัท (key control functions) อย่างไรก็ตาม การจัดทำนโยบายความเสี่ยงของแต่ละกิจกรรมหลักของบริษัทจะต้องมีการระบุถึงมาตรการที่ใช้ในการควบคุมความเสี่ยงแต่ละประเภทอย่างเฉพาะเจาะจง ยกตัวอย่างเช่น นโยบายการบริหารความเสี่ยงสำหรับการลงทุนของบริษัทควรประกอบด้วย กลยุทธ์การลงทุน และการกำหนดขีดจำกัดการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภทเป็นอย่างน้อย

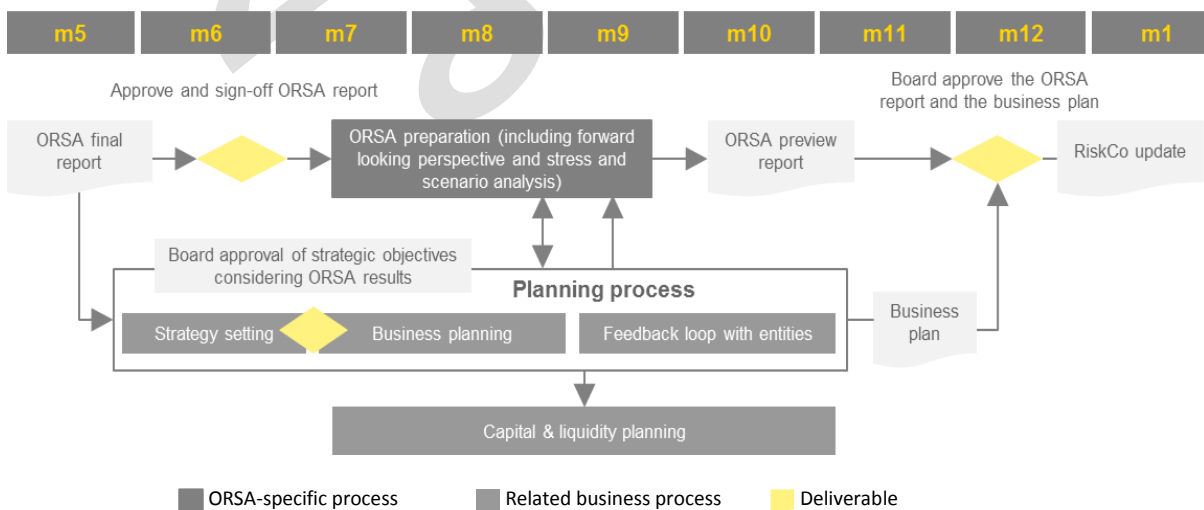
๕.๒ นโยบายการบริหารความเสี่ยงควรมีการอธิบายหน้าที่ของพนักงานแต่ละคนให้เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนในการบริหารความเสี่ยงสำหรับงานภายใต้ความรับผิดชอบ ซึ่งนโยบายการบริหารความเสี่ยงที่ดีจะต้องอธิบายถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ตอบสนองต่อโครงสร้างการกำกับดูแลความเสี่ยงและวัฒนธรรมองค์กร

๖. ความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน

๖.๑ บริษัทควรมั่นใจว่าได้ดำเนินธุรกิจโดยมีการเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์ทางธุรกิจ การบริหารความเสี่ยง และการบริหารเงินกองทุน โดยบริษัทควรคาดการณ์ความเสี่ยงเชิงคุณภาพและความเสี่ยงเชิงปริมาณที่อาจเกิดขึ้นจากแผนกลยุทธ์ ซึ่งนำมาสู่ความต้องการของเงินกองทุน เพื่อให้สามารถวางแผนการบริหารเงินกองทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บริษัทควรวิเคราะห์และประเมินความสามารถในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงคาดการณ์การบริหารความเสี่ยงและทรัพยากรทางการเงินภายใต้สถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อบริษัท ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อการจัดทำแผนธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้บริษัทสามารถตัดสินใจดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยตลาดและภาวะทางเศรษฐกิจที่ไม่คาดคิด รวมถึงนวัตกรรมใหม่ในอุตสาหกรรมและปัจจัยอื่น เช่น จำนวนประชากร กฎหมายและกฎระเบียบ ระบบสาธารณสุข และการพัฒนาด้านสังคม เป็นต้น

แผนภาพที่ ๓: แผนภาพแสดงตัวอย่างความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยง กลยุทธ์ และเงินกองทุน

๖.๒ การบริหารความมั่นคงทางการเงินที่เชื่อมโยงกับกระบวนการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (ALM) เพื่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์

การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (ALM) เป็นกระบวนการในการกำหนด ดำเนินการ ติดตาม และปรับปรุงกลยุทธ์และการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์และหนี้สินเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการเงินในการกำหนดช่วงความเปราะบางที่ยอมรับได้และข้อจำกัดความเสี่ยงต่างๆ

ความเสี่ยงที่ครอบคลุมในการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินแตกต่างกันไปในแต่ละบริษัท อย่างไรก็ตาม โดยปกติจะครอบคลุมความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาด และความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน นอกจากนี้ ในการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินจะพิจารณาจากการจับคู่ระยะเวลาของสินทรัพย์และหนี้สิน (duration matching of asset and liability) ของบริษัทเป็นสำคัญ รวมถึงประเภทของสินทรัพย์ลงทุน กลยุทธ์การลงทุน สภาพเศรษฐกิจ และความเสี่ยงของประเภทหนี้สิน

ทั้งนี้ โดยทั่วไปเทคนิคที่ใช้ในการคำนวณระยะเวลาของกระแสเงินสดของสินทรัพย์และหนี้สินคือวิธีการ “modified duration” ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$\text{modified duration (years)} = \frac{\sum [t * CF_t * v]}{\sum [CF_t * v]}$$

โดย t = ปีของกระแสเงินสด

v = ปัจจัยการคิดลดเพื่อสะท้อนมูลค่าเงินตามเวลา

CF_t = กระแสเงินสดของสินทรัพย์หรือหนี้สิน

๗. กรอบระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (risk appetite framework)

“ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (risk appetite)” หมายความว่า ระดับความเสี่ยงในภาพรวมที่บริษัทเต็มใจยอมรับเพื่อให้บรรลุภารกิจ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายทางธุรกิจ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับวัฒนธรรมองค์กร ศักยภาพของบริษัท ความสามารถในการรับความเสี่ยง และกลยุทธ์ของบริษัท ทั้งนี้ การพิจารณาระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้สามารถทำได้ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และมักจะแสดงเป็นผลลัพธ์ของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้และ/หรือที่ยอมรับไม่ได้

“ดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (key risk indicator)” หมายความว่า ตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสถานะหรือแนวโน้มของความเสี่ยง และสามารถใช้เป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าหากมีความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นในด้านต่างๆ ในบริษัท บางกรณีอาจแสดงในรูปแบบอัตราส่วนที่สำคัญเพื่อให้ฝ่ายบริหารของบริษัทใช้เป็นตัวชี้วัดในการติดตามความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง รวมถึงโอกาสที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในอนาคต

“ทะเบียนความเสี่ยง (risk register)” หมายความว่า ตารางที่แสดงข้อมูลความเสี่ยงที่บริษัทเผชิญอยู่ อย่างน้อย ได้แก่ ความเสี่ยง สาเหตุของความเสี่ยง ประเภทความเสี่ยง เจ้าของความเสี่ยง ดัชนีชี้วัดความเสี่ยง มาตรการจัดการความเสี่ยงที่ใช้ในปัจจุบัน และมาตรการติดตามความเสี่ยง โดยจัดทำเป็นลำดับแรกที่สุดสอดคล้องกับแผนธุรกิจ

“ช่วงความเปราะบางที่ยอมรับได้ (risk tolerance)” หมายความว่า ระดับความเสี่ยงที่กำหนดย่อยลงมาจากระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อกำหนดกรอบในการดำเนินงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ โดยอาจกำหนดย่อยลงตามสายธุรกิจ ประเภทความเสี่ยง สายผลิตภัณฑ์ หรือกิจกรรมหลักตามความเหมาะสม

“ขีดจำกัดความเสี่ยง (risk limit)” หมายความว่า เกณฑ์ที่ระบุไว้สำหรับดัชนีชี้วัดความเสี่ยง โดยการกำหนดขีดจำกัดความเสี่ยงจะช่วยให้บริษัทสามารถติดตามความเสี่ยงให้อยู่ในภายในช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ ขีดจำกัดความเสี่ยงสามารถกำหนดได้จากข้อมูลในอดีต กฎระเบียบข้อบังคับ และการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญ

๗.๑ คณะกรรมการและผู้บริหารของบริษัทมีหน้าที่กำหนดทิศทางและให้คำนิยามของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ โดยพิจารณาจากการประเมินความเสี่ยงและเงินกองทุน ทั้งนี้ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านกลยุทธ์ที่คณะกรรมการบริษัทกำหนด

๗.๒ การจัดทำกรอบระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ต้องพิจารณาถึงเรื่องต่อไปนี้

(ก) แผนธุรกิจ และผลการทดสอบภาวะวิกฤต

(ข) การระบุความเสี่ยงที่บริษัทเต็มใจยอมรับ และไม่เต็มใจยอมรับ

(ค) ช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ตามความเสี่ยงที่ระบุไว้

(ง) การใช้ดัชนีชี้วัดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง ในการติดตามความเสี่ยงที่สำคัญทั้งหมด

(จ) การสื่อสารกรอบระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

ทั่วทั้งองค์กร

๗.๓ หากกิจกรรมใดมีความเสี่ยงเกินกว่าระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ หรือเกินกว่าช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ บริษัทจะต้องเสนอการละเมิดดังกล่าวต่อคณะกรรมการบริษัทเพื่อพิจารณาอนุมัติการดำเนินการ รวมถึงพิจารณาความจำเป็นในการทบทวนระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้หรือหรือช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ของบริษัท เพื่อให้บริษัทสามารถดำเนินการที่เหมาะสมตามที่ได้รับอนุมัติต่อไป

๗.๔ บริษัทควรจัดทำดัชนีชี้วัดความเสี่ยงที่สอดคล้องกับนโยบายการบริหารความเสี่ยงและกลยุทธ์ทางธุรกิจ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และช่วงความเบี่ยงเบนที่ยอมรับได้ของบริษัท ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

(ก) ช่วยคาดการณ์เหตุการณ์ที่เป็นไปได้ในอนาคต เพื่อให้บริษัทสามารถหลีกเลี่ยงหรือลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

(ข) ช่วยให้บริษัทสามารถระบุจุดอ่อนของกระบวนการการควบคุมได้ดียิ่งขึ้น

(ค) ช่วยให้บริษัทสามารถติดตามความเสี่ยงหลักที่เผชิญอยู่ รวมถึงทำให้เกิดการสื่อสารระหว่าง

คณะกรรมการบริษัทและหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง

๘. ความเสี่ยงภัยและการระบุความเสี่ยง (risk exposure and risk identification)

“ความเสี่ยง (risk)” หมายความว่า ความเป็นไปได้ของการเกิดความเสียหายหรือความล้มเหลวในการบรรลุเป้าหมายธุรกิจที่วางไว้ได้ซึ่งอาจมีสาเหตุจากเหตุการณ์ภายในหรือเหตุการณ์ภายนอก โดยบริษัทควรพิจารณาความเสี่ยงดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(ก) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (strategic risk) หมายความว่า รวมถึง ความไม่สอดคล้องกันระหว่างสององค์ประกอบหรือมากกว่าดังต่อไปนี้: เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ของบริษัท กลยุทธ์ทางธุรกิจที่พัฒนาขึ้น ทรัพยากรที่นำไปใช้เพื่อบรรลุเป้าหมาย คุณภาพของการปฏิบัติงานและสถานะทางเศรษฐกิจของตลาดที่บริษัทดำเนินงาน

(ข) ความเสี่ยงด้านการประกันภัย (insurance risk) หมายความว่า รวมถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการรับประกันภัย

(ค) ความเสี่ยงด้านตลาด (market risk) หมายความว่ารวมถึง ความเสี่ยงของสถาบันที่เกิดจากความเสี่ยงที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของราคาตลาด โดยเฉพาะ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ส่วนต่างระหว่างพันธบัตรรัฐบาลและหุ้นกู้เอกชน (credit spread) และราคาตราสารทุนและราคาสินค้าโภคภัณฑ์

(ง) ความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk) หมายความว่ารวมถึง ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากความไม่แน่นอนของความสามารถในการปฏิบัติตามข้อผูกพันของคู่สัญญาที่ได้ตกลงไว้กับบริษัท ความเสี่ยงด้านเครดิตอาจเกิดจากรายการทั้งในและนอกงบการเงินบริษัทอาจเผชิญความเสี่ยงด้านเครดิตจากเครื่องมือทางการเงินต่างๆ อาทิเช่น พันธบัตร ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือ อนุพันธ์ทางการเงินต่างๆ ฟิวเจอร์ส สวอป ออปชั่น และการรับประกันต่างๆ

(จ) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (operational risk) หมายความว่ารวมถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเกิดจากความไม่เพียงพอหรือความล้มเหลวของ กระบวนการภายใน บุคลากร และระบบ หรือจากเหตุการณ์ภายนอก

(ฉ) ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (reputational risk) หมายความว่ารวมถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากความเสียหายต่อบริษัทจากการเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือจุดยืนเนื่องจาก ลูกค้า คู่ค้า ผู้ถือหุ้นและ/หรือหน่วยงานกำกับดูแล ที่มีมุมมองภาพลักษณ์ต่อบริษัทในแง่ลบ ในกรณีดังกล่าวอาจถือได้ว่าเป็นความเสี่ยงในการดำเนินงานโดยรวมของบริษัทมากกว่าที่จะเป็นความเสี่ยงที่แยกออกไป

(ช) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (liquidity risk) หมายความว่ารวมถึง ความเสี่ยงจากการที่บริษัทไม่สามารถชำระหนี้สินและภาระผูกพันเมื่อถึงกำหนด เนื่องจากหรือไม่สามารถจัดหาเงินทุนได้เพียงพอ หรือสามารถจัดหาเงินมาชำระได้ด้วยต้นทุนที่สูงเกินกว่าที่จะยอมรับได้ หรือไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ ซึ่งความเสี่ยงประเภทนี้อาจเป็นผลมาจากสถาบันการเงินขาดความสามารถในการบริหารจัดการที่ไม่ได้เป็นไปตามแผนหรือมีการเปลี่ยนแปลงของแหล่งเงินทุนและความล้มเหลวในการรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถของสถาบันการเงินในการเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดอย่างรวดเร็วโดยก่อให้เกิดการขาดทุนน้อยที่สุด

(ซ) ความเสี่ยงด้านมหันตภัย (catastrophe risk) หมายความว่ารวมถึง ความเสี่ยงที่เหตุการณ์หนึ่ง หรือ เหตุการณ์ต่อเนื่องที่มีขนาดใหญ่ โดยปกติเกิดขึ้นภายในช่วงเวลาสั้นๆ (มักจะเป็น ๗๒ ชั่วโมง) ที่ก่อให้เกิดการจ่ายค่าสินไหมทดแทนจริงเบี่ยงเบนไปจากค่าสินไหมได้มีการคาดการณ์ไว้มาก

(ฌ) ความเสี่ยงภายในกลุ่มธุรกิจ (group risk) หมายความว่ารวมถึง ความเสี่ยงที่บริษัทอาจได้รับผลกระทบเชิงลบจากเหตุการณ์ (ทั้งที่เป็นทางการเงินและที่มีใช้ทางการเงิน) จากธุรกิจในกลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากความมั่นคงทางการเงินของกลุ่มธุรกิจทั้งหมดหรือบริษัทภายในกลุ่มธุรกิจซึ่งได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ของธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง ซึ่งเป็นทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มธุรกิจเองหรือ เหตุการณ์ภายนอกที่กระทบต่อกลุ่มธุรกิจ ความเสี่ยงภายในกลุ่มธุรกิจอาจเกิดจาก ตัวอย่างเช่น การลูกกลามของวิกฤตการณ์การเงิน การกักขังเงินในการทำธุรกิจ การนับเป็นเงินกองทุนซ้ำซ้อนกัน การกระจุกตัว ความซับซ้อนของธุรกิจ นอกจากนี้ กิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น สินเชื่อ การโอนความเสี่ยง สภาพคล่อง การจ้างงานของบุคคลภายนอก และข้อมูลนอกบุคคลอาจทำให้เกิดความเสี่ยงภายในกลุ่มธุรกิจเพิ่มขึ้น

(ญ) “ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ” หมายความว่า ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบหรือการปฏิบัติงานของบริษัท รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ (cyber threat)

(ฎ) ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ (emerging risk) หมายความว่ารวมถึง ประเด็นที่เห็นว่ามีความสำคัญที่จะเกิดขึ้น แต่อาจจะยังไม่มีคนเข้าใจที่ครบถ้วน หรือกำหนดให้ใช้ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขในด้านการประกันภัย การกำหนดราคา การตั้งสำรอง หรือกำหนดเงินกองทุน

“ความเสี่ยงภัย (risk exposure)” หมายความว่า มูลค่าที่วัดจากความน่าจะเป็นในการเกิดเหตุการณ์กับ ผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยงนั้น ซึ่งการวิเคราะห์ความเสี่ยงภัยมักจะมีการจัดอันดับความเสี่ยงตามความน่าจะเป็นของการเกิดความเสียหาย (likelihood) และมูลค่าความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น (potential loss)

๘.๑ การประเมินความสัมพันธ์ภายในระหว่างประเภทความเสี่ยง (inter-dependencies of the risks) ช่วยให้บริษัทสามารถระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของการกำกับดูแล การดำเนินธุรกิจ และการควบคุมการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ยังช่วยให้บริษัทออกแบบการทดสอบภาวะวิกฤต และการวิเคราะห์สถานการณ์ได้ดียิ่งขึ้น โดยบริษัทอาจ พิจารณาความสัมพันธ์ภายในระหว่างประเภทความเสี่ยงได้ดังนี้

- ๑) ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่รุนแรง
- ๒) การกระจายความเสี่ยงภายในความเสี่ยงประเภทเดียวกัน และระหว่างประเภทความเสี่ยง
- ๓) การประเมินความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

๘.๒ สำหรับความเสี่ยงบางประเภท เช่น ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้าน ชื่อเสียง หรือความเสี่ยงจากกลุ่มธุรกิจ บริษัทอาจไม่สามารถทำการประเมินความเสี่ยงในเชิงปริมาณได้ ดังนั้น บริษัท ควรจัดทำ การประเมินความเสี่ยงเชิงคุณภาพที่เหมาะสม และควรมีรายละเอียดอย่างเพียงพอเพื่อใช้ในการบริหาร ความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดดังนี้

- ๑) คำอธิบายรายละเอียดของความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อบริษัท
- ๒) วิธีการประเมินความเสี่ยง และการวิเคราะห์สถานการณ์
- ๓) การจัดอันดับของความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยง
- ๔) รายละเอียดของวิธีในการจัดการกับความเสี่ยงที่สำคัญทั้งหมด ซึ่งรวมถึงแผนการดำเนินการของ

ผู้บริหารในการจัดการกับความเสี่ยงที่ไม่สามารถประเมินหรือยากต่อการประเมินเป็นเชิงปริมาณ

๘.๓ บริษัทต้องมั่นใจว่าบริษัทมีการควบคุมเพื่อบรรเทาความเสี่ยงสำคัญที่ได้รับระบุไว้อย่างเหมาะสม โดย บริษัทอาจกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมและบรรเทาความเสี่ยงได้ดังนี้

- ๑) ลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้โดยกำหนดการควบคุมภายในที่เหมาะสม
- ๒) โอนความเสี่ยงให้กับบุคคลภายนอก ผ่านการประกันภัยต่อหรือวิธีอื่นๆ
- ๓) หยุดหรือเปลี่ยนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ในกรณีที่ความเสี่ยงไม่สอดคล้องกับระดับความ เสี่ยงที่ยอมรับได้ของบริษัทประกันภัย และไม่สามารถควบคุม จำกัด หรือโอนความเสี่ยงได้

๙. เงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย (capital requirement)

“เงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์” หมายความว่า เงินกองทุนที่บริษัทประกันจำเป็นต้องมีไว้ในการรองรับช่วง เบี่ยงเบนความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และช่วยสนับสนุนแผนธุรกิจ ซึ่งเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์จะต้องพิจารณาจาก ความเสี่ยงที่สะท้อนมูลค่าที่แท้จริงเชิงเศรษฐศาสตร์ รวมถึงความสัมพันธ์ของความเสี่ยง และวิธีการบรรเทาความ เสี่ยงที่ใช้อยู่ในบริษัท ทั้งนี้ การกำหนดเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์จะช่วยให้บริษัทสามารถประเมินระดับเงินกองทุน ที่เหมาะสม และช่วยในการตัดสินใจว่าความเสี่ยงใดที่บริษัทสามารถยอมรับได้หรือความเสี่ยงใดที่ต้องมีการถ่ายโอน ความเสี่ยงออกจากบริษัท

ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างเงินกองทุนตามกฎหมายกับเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์คือ เงินกองทุนตามกฎหมายจะสะท้อนถึงค่าความเสี่ยงที่ประเมินบนพื้นฐานของข้อมูลอุตสาหกรรม ซึ่งกำหนดโดยสำนักงาน ในขณะที่เงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์จะสะท้อนถึงลักษณะความเสี่ยงและค่าความเสี่ยงของแต่ละบริษัทเป็นการเฉพาะ

๑๐. การทดสอบภาวะวิกฤต การวิเคราะห์สถานการณ์ และการวิเคราะห์ความต่อเนื่อง (stress testing, scenario analysis and continuity analysis)

“การทดสอบภาวะวิกฤต (stress testing)” หมายความว่า การวัดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่พึงประสงค์ของปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง หรือบางปัจจัยรวมกัน ที่ส่งผลต่อฐานะทางการเงินขององค์กร

“การวิเคราะห์สถานการณ์ (scenario test)” หมายความว่า การวิเคราะห์สถานการณ์ที่คำนึงถึงผลกระทบของสถานการณ์ที่สะท้อนถึงเหตุการณ์ในอดีต โดยนำมาวิเคราะห์ตามสภาวะในปัจจุบัน การวิเคราะห์สถานการณ์อาจจัดทำโดยใช้รูปแบบสถานการณ์ต่างๆที่เป็นไปได้ (range of scenarios) ซึ่งอาจจะระบุไว้เป็นการเฉพาะเจาะจง (deterministically) หรือเป็นการกำหนดสถานการณ์แบบสุ่ม (stochastically) โดยการใช้แบบจำลองเพื่อสร้างสถานการณ์ที่เป็นไปได้ เพื่อการวิเคราะห์ผลลัพธ์ในรูปแบบการแจกแจงทางสถิติ (statistical distributions)

๑๐.๑ การทดสอบภาวะวิกฤตเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยง ERM และ ORSA ซึ่งทำให้เกิดความเชื่อมโยงกันระหว่างระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ แผนธุรกิจ และการบริหารเงินกองทุนของบริษัท นอกจากนี้บริษัทควรวิเคราะห์ความสามารถในการดำเนินธุรกิจโดยพิจารณาจากทรัพยากรทางการเงินและความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้กลับสู่สภาวะปกติ และควรมีการรายงานผลการทดสอบภาวะวิกฤต ต่อคณะกรรมการและผู้บริหารของบริษัทเพื่อทำการอนุมัติและกำหนดมาตรการแก้ไขสถานการณ์ภายใต้ภาวะวิกฤตอย่างเหมาะสม

๑๐.๒ ในสถานการณ์ที่อัตราส่วนความพอเพียงของเงินกองทุนลดลงต่ำกว่าอัตราส่วนความพอเพียงของเงินกองทุนภายใน บริษัทต้องนำเสนอแผนการดำเนินการไว้เป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบภาวะวิกฤต โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

- ๑) ให้บริษัทประเมินแผนการดำเนินการทั้งหมด รวมถึงผลกระทบทางการเงิน และทำให้มั่นใจว่าแผนการดำเนินการที่นำเสนอสำหรับการทดสอบภาวะวิกฤตและการคาดการณ์ทางธุรกิจมีความเหมาะสมเป็นไปได้
- ๒) แผนการดำเนินการควรระบุระยะเวลาในการดำเนินการอย่างเหมาะสม และกำหนดผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน
- ๓) แผนการดำเนินการควรคำนึงถึงเงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ (ถ้ามี) การดำรงเงินกองทุนตามกฎหมาย และแหล่งที่มาของเงินทุน
- ๔) ควรมีการสื่อสาร ติดตามการดำเนินการจัดการ และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงที่ได้รับทราบ

๑๑. การประเมินความมั่นคงทางการเงิน (solvency assessment) และการบริหารเงินกองทุน (capital management)

๑๑.๑ บริษัทต้องมั่นใจว่าการแบ่งประเภทเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้และการประเมินเงินกองทุนที่สามารถนำมาใช้ได้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อ เงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ (ถ้ามี) และเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องการเพิ่มเงินกองทุนเร่งด่วน บริษัทต้องสามารถแสดงหลักฐานต่อสำนักงานว่าบริษัทมีกลไกควบคุมเพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวสามารถปฏิบัติได้จริง

๑๑.๒ บริษัทควรจัดทำกระบวนการบริหารเงินกองทุนซึ่งเป็นการประเมินความสามารถของตนเองในการดำเนินธุรกิจ การบริหารความเสี่ยงและแหล่งของเงินทุนที่จำเป็นตลอดระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งโดยทั่วไปจะมีระยะเวลายาวนานกว่าระยะเวลาที่ใช้ในการคำนวณเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย

๑๑.๓ ในกรณีที่บริษัทมีผลการดำเนินงานขาดทุน บริษัทอาจต้องเพิ่มทุนเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้โดยมีเงินกองทุนเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนดไว้และรักษาไว้ซึ่งกลยุทธ์ทางธุรกิจ อย่างไรก็ตาม บริษัทไม่ควรสันนิษฐานว่า จะสามารถหาเงินกองทุนพร้อมใช้ได้เมื่อถึงเวลาที่จำเป็น ดังนั้น บริษัทจึงต้องมีการวางแผนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนไว้ล่วงหน้าไว้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการบริหารเงินกองทุน

๑๑.๔ ในกรณีที่บริษัทเป็นสมาชิกของกลุ่มธุรกิจ บริษัทต้องพิจารณาลักษณะเฉพาะและข้อจำกัดต่างๆของความเป็นสมาชิกในกลุ่มธุรกิจนั้นในการประเมินความมั่นคงทางการเงินและความเพียงพอของเงินกองทุนเช่น การทดแทนถาวรของเงินกองทุน (fungibility) เป็นต้น นอกจากนี้ บริษัทต้องวิเคราะห์การสนับสนุนทางการเงินจากกลุ่มธุรกิจ และความสามารถในการนำเงินกองทุนใช้ในสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

ทั้งนี้ กลุ่มธุรกิจ หมายความว่า บริษัทที่เข้าข่ายเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้:

ก) บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ซึ่งอาจเป็นบริษัทประกันภัยหรือไม่เป็นบริษัทประกันภัยในประเทศไทยหรือ ต่างประเทศ

ข) บริษัทเป็นเจ้าของนิติบุคคลอื่นซึ่งอาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัย และอาจมีถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทยหรือต่างประเทศ

๑๒. การประเมินความถูกต้องของกรอบการบริหารความเสี่ยง (assessment on the accuracy of ORSA and ERM framework)

บริษัทประกันภัยต้องประเมินความถูกต้องของกรอบ ORSA และ ERM และจัดทำเอกสารที่มีรายละเอียดของเหตุผล ที่มา การคำนวณ และแผนการดำเนินการ อันเป็นผลจากการประเมินกรอบการดำเนินงานเทียบกับประสบการณ์จริง ทั้งนี้ การประเมินความถูกต้องของกรอบการบริหารความเสี่ยงควรพิจารณารายละเอียดดังนี้

๑) การเปรียบเทียบประสบการณ์จริง (รวมถึงการกำหนดความเพียงพอของเงินกองทุน) กับการประมาณการในปีที่ผ่านมา

๒) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของสมมติฐานที่ใช้ในการประมาณการในปัจจุบันโดยพิจารณาจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

๓) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการในระยะเวลาที่ผ่านมาเทียบกับข้อเสนอแนะที่ระบุอยู่ในรายงาน ORSA ครั้งก่อน

๔) บทสรุปของผลการตรวจสอบภายในและภายนอกจากผู้ตรวจสอบอิสระเกี่ยวกับรายงาน ORSA (ถ้ามี)

๕) การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในกระบวนการ ORSA ระหว่างปี และการวิเคราะห์ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

๖) ข้อจำกัดและความน่าเชื่อถือของกรอบ ORSA และ ERM